

netop peger paa dette Misforhold, paa den uheldige Side, der er ved dette Lovforslag, hvis der ikke kædes en Ekspropriationsbestemmelse til. Dertil kommer endnu eet. Man kan dog ikke blive ved at bygge paa den Meningsløshed, at have to forskellige Jordpriser. Den ene er den Pris, der blev sat i dette Efteraar til Ejendomsskyld, og hvorefter en Mand altsaa skal opgive sin Formue og svare Skat, baade Indkomst- og Formueskat. Men hvis Manden Dagen efter ønsker at afhænde sin Jord, har han en ganske anden Pris, der ligger 75—100 pCt. over den første. Man maa kræve, at den Værdi, man sætter sin Jord i til Skat, skal Samfundet til enhver Tid have Ret til at overtage den for, hvis det har Brug for Jorden. Derved vil man tvinge Landmændene til at sætte deres Ejendom til den Værdi, den virkelig har for dem i Handel og Vandel. Man vil derved komme til en mere fornuftig Skatteansættelse, baade hvad Formue og Indtægt angaar. Ærede Medlemmer, der har siddet i en Ligningskommission paa Landet, vil have følt, at der i høj Grad trænges dertil.

Idet jeg haaber, at en Del af de ret beskedne Krav, jeg her har stillet, maa blive imødekommet, skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Fremme i dette Ting.

Ulrich: Den i det foreliggende Lovforslag foreslaaede Opsættelse af Statshusmandsløvens Revision kan vi tiltræde, idet vi maa erkende, at Forholdene er saa unormale, at det ikke vil være rigtigt paa nærværende Tidspunkt at gaa til en endelig Revision af denne Lov. Hvad Lovforslaget ellers angaar, maa vi erkende, at den højtærede Minister gør et meget hæderligt Forsøg paa at faa hele vor Jordlovgivning lagt om paa en anden Basis. Vi ser ikke rettere, end at det, der her er foreslaaet, at puste nyt Liv i den gamle Statshusmandslov, paa nærværende Tidspunkt maa siges at være et udmærket Foretagende. Men vi maa i nogen Grad beklage, at den højtærede Minister ikke sad i Partiet Venstre, da vi i sin Tid her behandlede Jordlovene. Thi efter hvad der her foreslaas, vilde der da formentlig have været en vis Mulighed for, at Venstre havde stillet sig noget anderledes, end det gjorde. Man vilde maaske have undgaaet, at Venstre den Gang gik med til at forcere Jordlovene igennem paa den Maade, det gjorde, og man vilde derved sikkert have naaet et betydelig bedre Resultat.

Man vilde derved have forebygget de Ulykker, som de vedtagne Jordlove allerede har forvoldt. Nu skal jeg selvfølgelig ikke bebrejde det nuværende Regeringsparti dette særlig stærkt, thi det store Ansvar i denne Sag ligger selvsagt hos de daværende Regeringspartier og fremfor nogen hos det daværende radikale Parti, der ikke skyede noget Middel til at gennemtrumfe disse Jordlove, og som efter deres Vedtagelse ikke har skyet noget Middel for overfor Befolkningen at forherlige dem paa en saadan Maade, at mange Mennesker er blevet lokket til at tage Jord ved Hjælp af Staten og under disse Loves Vilkaar, hvorved de efter min Mening og efter de foreliggende Fakta er kommet i stor Ulykke. Jeg kan ikke se rettere end, at det, den højtærede Minister her er inde paa, maa kunne føre til noget godt. Thi det, man vil bevirke ved denne Lov, er at søge igen at faa fat paa de gamle Udstykningsforeninger, der i en lang Række af Aar har virket til overmaade stor Gavn ved Jords Udstykning. Naar Ministeren foreslaar at forhøje Laaneværdien fra 12 000 Kr. til 22 000 Kr., kan det maaske se ud, som om det er vel meget. Om netop 22 000 Kr. er det rette, kan der være delte Meninger om. Vi skal dog ikke modsætte os, at denne Sum fastsættes, men vi vil ikke være med til, hvis den fastslaas, at anbefale Folk at tage Jord efter denne Lov, og saa vidt jeg forstod den højtærede Ministers Forelæggelsestale, ønskede han heller ikke at være med til det. Han optraadte meget forsigtigt, og jeg kunde til min store Glæde konstatere, at han benyttede mange af de Argumenter, som vi fra vor Side havde benyttet under Jordlovenes Behandling her i Tinget. Den højtærede Minister talte med Forsigtighed, han vilde ikke opfordre, han vilde kun give et Tilbud. Og det er sikkert fuldstændig rigtigt. De Mennesker, der har opfordret til at tage Del i det Gode, som de andre Jordlove skulde være, har paadraget sig et meget stort Ansvar, ikke mindst det ærede Medlem af dette Ting, som er Formand for Statens Jordlovsudvalg (Niels Frederiksen), der er draget Landet rundt og i høje Toner har prist disse Love, hvad der har bevirket, at Masser af Mennesker har troet paa hans Ord og ikke alene paa hans Ord, men ogsaa paa det Ekko af dem, der lød omkring i den radikale Presse, har troet paa disse Løfter, troet paa disse Mænds Erfaringer og nu bagefter sidder med Smerterne, idet de maa erkende, at det, de er